

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XXXIV. Quòd Albertus multipliciter de virtutibus & scientiis laudatur à magnis viris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

CAPVT XXXIV.

Quòd Albertus multipliciter de virtutibus & scientiis laudatur à magnis viris.

De virtutibus autem Alberti quæ in hac epistola continentur veridica testatione, placet breuiùs notare. Primò namque notatur quòd non incredibile posset esse ex parte Curia, quòd reciperetur ad huiusmodi dignitatem. vnde notatur ipsius sufficientia ad Pastorale officium. Secundò notatur, Albertum tantæ constantiæ fuisse in humilitate, quòd incredibile fuit omni eum noscenti quòd ad dignitates posset inclinari. Tertiò, quòd nulla macula infamiae Albertus fuerit denigratus. Quartò, Humbertus dicit Albertum vehementissimè semper sacras Scripturas & conscientiæ puritatem amasse, & ideo impossibile dicit esse, illam animam terrenis posse implicari negotiis. Quintò notatur, Albertum innumerabilem fructum animarū non solum in Teutonia, sed ferè per totum orbem

orbem indubitanter fecisse, & hoc per
tria; scilicet, præclara fama, sanctis ex-
emplis vitæ suæ immaculatæ, & doctri-
na mirabili & perutili in scribendo &
exponendo Legem Domini, quam tam
auidè dilexit. Sextò nota, quod dilectus
fuerit Albertus toti Ordini, cùm istæ
omnes maximæ tribulationes quæ præ-
cesserunt, & iam Fratres ex ijs liberati
fuerant, non tantum mœrorem Fratri-
bus intulerunt, quantum istius homi-
nis ablatio de Ordine per hoc si Epi-
scopus ordinaretur. Et ideo Humbertus
adiurat Albertum singulariter per
humilitatem Virginis glorioſæ suæ di-
lectæ, ne se & Fratres deserat, sed con-
solatoria rescribat. Sed quia Albertus
resistere Papali mandato nequiverat,
coactus est subire sarcinam Pastoralis
officij; huic enim stimulo Papali man-
dato resistere, quandoque durum est:
quare & multos nouimus ob istiusmo-
di mandatum in hac re succubuisse, vt
Dominum Antoninum Ordinis Præ-
dicatorum, & alios. Et quia virtutibus
plenus Albertus extitit, per optimè te-
stificatus est non solum præfatus Ber-
nardus & Humbertus in epistola, ve-
rūm

rūm & ipse Ulricus in sua Summa ita
inquiens: *Albertus Doctor meus, quon-*
dam Ratisponensis Episcopus, vir adeò
diuinus, ut nostri temporis stupor & mi-
raculum congruè vocari posset. Sed &
Thomas auctor Libri Apum dicit, Al-
bertum perfectum fuisse virtutibus; &
ideo profecisse eumdem testatur in
scientiis supra hominem. Præter illos
autem iam nominatos qui secum con-
uersati sunt in hac mortali vita, & alij
excellentes & boni viri de ipso red-
dunt testimonium, vt Compilator Le-
gendæ sancti Thomæ, sicut patuit. Papa
etiam Pius huius nominis Secundus,
qui & Siluius Æneas, vir prudens & in
multis expertus, cuius ingenium scri-
pta propria commendant, de sanctitate
Alberti non dubitans, in epistola quam
ad Turcū scribit admonendo de Chri-
stiana Religione suscipienda, ita inter
alia prosequitur: *Dominicus in extremis*
Hispania natus oris, quasi aliis vesper
emicuit, qui nouum quemdam sanctum &
nitidum vinendi morem suis auditoribus
tradidit, & Prædicatorum instituta Re-
gula uniuersum illustrauit orbem. Multi
ex discipulis eius clarissimi euaserunt, sed
præ-

præcipua est Magni Alberti fama, qui nullum doctrinæ genus ignorasse creditus est: nec minor eo Thomas Aquinas fuit in litteris, et si maior extitit sanctitate. hæc Papa Pius. Supponit igitur, sanctum esse Albertum, licet in hac parte Thomam, quia ab Ecclesia iam canonizatum, prætulit. In quo autem gradu sanctitatis sunt, & quis maior ipsorum, solidi Deo ad plenum notum est; ipse enim ponderator est spirituum. Religiosus insuper Frater Iacobus Florentius Ordinis Fratrum Minorum, cum beati Thomæ commendare sanctitatem & scientiam cupit, ut patet in Prologo Summæquæ Pantheologia dicitur, edita à Fratre Reinerio Ordinis Prædicatorum, ita ait: Seraphici Dominici normam imitantes, emulatores illius sanctimoniae ac spendidissime sapientiae extiterunt: Albertus ille Magnus ingenio & claritate doctrinæ emicuit, à cuius latere Aquinas Thomas exornatus exemplo in omni genere doctrinæ evasit. hæc ille.

C A-